

Viața în costum

Blacks

De ce-am prins a mea gândire în filoane neofite
și am zăvorât cu șoapte ale temniței intrări?
Te îndreaptă către lume și în fapte adumbrite
vei găsi răspunsul care azi îți scapă din cătări.

Nu porni pe a ta cale sub imboldul unei clipe
și din farmecul privirii să nu-ți faci nicicând amic
Lasă anii ca să zburde precum fumul unei pipe
ca să poți simți splendoarea ce-i ascunsă sub ilic.

De găsești că a ta grabă prinsă e prin rădăcină
în a lumii aplecare spre-al câștigului avânt,
Atunci lasă provocarea celui timp ce va să vină
când a conturilor sevă nu îți va mai fi tumult.

Doar atunci vei prinde-n gânduri tot ce azi e-obișnuință,
Cei cuprins de malaxorul unui trai nechibzuit,
Iar când vei afla răspunsul vei găsi de cuviință
să-ți aduci a ta idee la procesul nedorit.

Poate că la acuzare tot ce astăzi se întâmplă
și ne arde energia fără foc și fără fum
va fi apărut de domnii cu pistoale lângă tâmplă
și forțați ca viața toată să trăiască în costum.

Însă tu să ai putere să-i îndrepti către ferestre
Ale cerului hotare să-i îndemni a le privi
Ei să vadă măreția ce se-ntinde dând de veste
Ce săracă va fi lumea dacă banul va ținti!

Poate mulți a ta gândire o privesc ca pe-o himeră
Și nu au curajul care să îi rupă de prezent
unde fuga după funcții de pe-a vieții etajeră
e prilej de-ascensiune, dar de fapt, e-un hău ardent.

Însă de vor prinde-n gânduri noi criterii de mărire
vor afla că bogăția nu va fi nicicând un pas
și că fuga după funcții va fi fost doar amăgire
când la neștiutul capăt doar costumul le-a rămas.